

J I Ž A N

WEBOVÝ OBČASNÍK T.O. SATAN
www.jizan.wbs.cz

JIZAN

Webový občasník T.O. Satan

www.jozinsatan.wbs.cz

www.jizan.wbs.cz

č.52 Květen 2016

Květen. Kdo vymyslel jméno pro tenhle měsíc, zvolil opravdu přílehlavé jméno. Po deštivém období aprílového počasí začíná měsíc, měnící přírodu v moře květů. Všechno se miluje, září a

bují. Voňavý jaro, který možná zatím nebylo moc vidět, už dokonce chvílema jako by přeskakovalo do léta.. Máme za sebou tradiční velikonoční pomlázku na osadě, první květen s tancem, hudbou i májkama a snad ... i s frontama holek, který se chtějí líbat pod třešněma. Prostě najednou je tu krásnej a barevnej květen, teploty stoupají a je-li Pajda milostiv, pucejř pálí skoro jako v srpnu. Je to měsíc kdy skončila válka (a Evropa si hned zadělala na další) a pro nás je to optimální čas dostat se zase k přírodě co nejbliž. Kvetou buky, duby a akáty a což teprve ty rozkvetlý louky? Pravda, vandrovat se dá i v zimě, vlastně v každým ročním období, ale je to marný – jaro je jaro. Přináší s sebou vzpomínky na mládí, někdy i stesk po tom, co už není, ale hlavně zase tu touhu někam vyrazit, poslouchat preažce, jal dělaj tjuďá důďá a kochat se motejlama na výhybkách. I ti co už z pohodlněli, se zase po čase na štreku vrací. Je to totiž ten nejideálnější čas ku trampování. Nasednout do vlaku a s báglem vystoupit tam, kde se vám zrovna bude chtít, nebejt ničím svázaný, projít se

bousejma nohama v trávě i po cestách, na jejichž koncích hoří zapálený ohně a pak si ustlat pod širákem,

pozorovat hvězdy a budít se zpěvem ptáků. Projít se stezkama, který vás zavedou tam, kde poznáte pravou cenu přátelství a kde se sejdou kamarádi co už toho spolu spoustu prožili a bohdá ještě prožijou. Jeden musí bejt tak trochu snílek... jinak by život nestál za nic. Ale kdo to jednou

zkusil, už bez toho nemůže být. Je to jako droga – kdo nezkusil, nepochopí. Trampováním dokazujeme i lásku k domácí krajině, romantiku pobytu v přírodě, zálesáckou šikovnost a euforii z rovnoprávnosti lidí a lásky ke svobodě.

Už léta jezdíme na svý velký vandry – Traily – zásadně v květnu. Má to svoje dlvody. Na zajímavějších místech ještě není tak narváno jak v prázdninovém období, klima se

k tomu letnímu kloní už taky (a kdo je statečnější může se už i koupat), ale hlavně... můžeme už konečně ukonejšit tu velkou pozimní nedočkavost. Takže si tou dobou balí bebečky nejen naše osada, ale i kamarádi z Brd, Prahy, Ostravy a vlastně každé, kdo se touží přidat k tomu našemu „tuctu špinavců.“ Šlapeme do lesů, který jsou nekonečným zdrojem inspirací i motivů. Za ty léta jsme se naučili jim rozumět a přátelit se s nimi. Víme, co si v nich můžeme dovolit, jak jim pomoci když potřebují a taky to, že

když budeme potřebovat, pomůžou i oni nám a poskytnou nám nejen svou náruč, ale třeba i potravu a útočiště. Jsme na takových cestách už celý roky, že už si ani nepamätujeme, kdy to vlastně začalo. Ale od prvních chvil to milujeme. Tu vůni, šumění větru, ticho v podvečer a třeba i to houkání sovy na dobrou noc. Jasně, jednou naše pouť skončí. Ale snad už tou dobou budeme mít svý nástupce.

Vono se snad může zdát, že tahle doba trampingu moc nepřeje. Možná je to podnikáním (jeden se má co ohánět aby se uživil) a lidi nemají tolik času jako dřív. Nebo si ho neumějí udělat. Není divu, že se pak nikam nedostaneou. A tak jen televize, počítačové hry, či korespondenční servery jsou dnes pro spoustu lidí hlavním zdrojem zábavy a ti přitom nevědí o co přicházejí. Všichni jsme nějak strašně rychle dospěli. Máme moderní životy, moderní starosti a když, tak... vždyť je to tak pohodlný,

dojet si někam autem. Ale i když dneska ve velký míře vlaky nahradily právě autáky, je to taky pěkný vopruz. Když někam vyrazíte, zase se k nim musíte vrátit. To není ten svobodnej trampung – jít tam, kam vás nohy donesou, dojít tam, kam se vám zlíbí a teprve pak řešit, jak se dostanete domů. Ale pořád to ještě nejní tak strašný, pořád někoho potkáváme.

Je ale smutný, když pak vidíte jak se komerce snaží potlačit romantiku i ještě nedávnejch dob a na trampingu vyrejžovat co se dá. Znáte to, prachy prostě nesmrdejí. Možná už víte, že např. po Brdech chce vodit nějaká „cestovka“ svý zákazníky po trampskejch kempech. Co k tomu dodat? Nejní divu, že tak mnohá místa už dnes ztratily tu správnou šťávu a když třeba vyndáte někde v hospodě kytaru, pošlu vás do háje. Teda v tom lepšíh případě. A ještě by OSA za takový hraní chtěla vybírat poplatky? Toho Bohdá nebude! Alespoň do tý doby, dokud si náš tuláckej nárůdek bude uvědomovat, že trampung se nedá svázat žádnýma pravidloma a nařízenýma. To platilo, platí a věříme, že i platit bude!

A tak vám z té pučící přírody přejeme spoustu našlapanejkch kilometrů, bez újmy na zdraví, slunce do zad a taky ten správněj vítr, kterej každýho dovede tam, kde si najde to svý....

AHOJ

DOPISY V KOŠI NEKONČÍ...

Tušíme, že tak nějak se jmenovala rubrika v bývalém časopise Mladý svět. Nejinak je tomu u nás. Může se ovšem stát, že nějaké šikovně příspěvky přijdou až po uzávěrce nového čísla. V takovém případě jsou uloženy a čekají až přijde jejich čas, jiné (i když nejsou už tolik aktuální) jsou převáděny do čísla následujícího. To je i příklad těchto...

Předjarní vandr

Zlatá lebka.. Ač byl konec února, vládla pohoda skoro jarní počasí a tak si pardi vyšlápli z Kamenného Újezdu do poutního

Předjatní vandr jižanskými teritorii uspořádal pro své „západ’ácké“ kamarády, kteří se z jakéhokoliv důvodu nemohli zúčastnit 50. výročního ohně osady, Lomák z T.O.

Římova a pak traky kolem Malše a přehrady až na osadní flek, kde se všem moc líbilo –no bodejť ne! Tam se krátce pojedlo i něco polokalo a závěrečná cesta přes besednický most do Nesměně, kde tamní hospůdce vládne Zdenička (T.O. Spící hvězda). Samozřejmostí

pak byla zpívaná až skoro do rána a tak se dá říct, že celá tahle akce ve stylu „kulový blesk“

Klapla...

Lomák

POCHOD OD ŽÁBY K ŽÁBĚ

39. ročník trampského (kdysi Novoročního) pochodu „Od Žáby k Žábě“ se uskutečnil v sobotu 27. února 2016. Počasí trampům přálo a bylo to znát i na účasti. Ti svědomití spočítali, že se na túru vydalo na 60 kamarádů! Trasa byla klasická a to přechod z chrásteckého hostince „U žáby“ na zastávku ČD Chrást u Plzně, odtud přejezd vlakem dvě zastávky do Ejpovic a pak už jen pěšmo na hlavní bod pochodu, kterým jsou Kokotské rybníky, zastávka na malé občerstvení na Ostrém kameni a zpět do Chrástu k Žábě.

Bratru 12 km. Na začátek večerního hudebního posezení zahrál Poldy (který měl vše na svých bedrech a zvládl to na jedničku!) s kamarády z T.O.Bum-Bei a dalšímu hudebníky Wabiho „Sedmáct dnů,“ jako vzpomínku na Dewsburyho a Frantu Regála,

kteří v týdnu opustili naše řady. A pak už se jen hrálo a zpívalo a všechno je to zdokumentováno na fotkách od kamaráda Káděho z Klatov a mém rajčet.... Čára
[http://chararanch.rajce.idnes.cz/39_pochod Od Zaby k Zabe 2016/](http://chararanch.rajce.idnes.cz/39_pochod_Od_Zaby_k_Zabe_2016/)

KAMARÁDSTVÍ BEZ HRANIC

Několik týdnů pobytu kanadských manželů Bubliny a Věry v České republice, které jsme zaznamenali v lednu a únoru, svědčí o velké solidaritě v trampském hnutí. Stalo se důkazem toho, že kamarádi si dovedou pomáhat i v nejtěžších situacích, které mohou nastat a že i v tomto případě, kdy šlo o život, se podařilo hororovou situaci změnit v sérii příjemných zážitků.

Když Bublina s věrou cestovali po Spojených státech, v Texasu náhle onemocněl a život mu zachránilo jen rychlé letecké přemístění do Čech, kde se mohl v nemocnici v Českých Budějovicích podrobit operaci srdce. Objevilo se několik problémů, které se zpočátku zdály neřešitelné. Manželé Holotovi ale vyřešili i ubytování u známých i neznámých kamarádů, takže se nemuseli zadlužovat přespáváním v drahých ubytovacích zařízeních až do doby odletu jejich letadla. Trampové západočeští, jihočeští, ti z Vysočiny i severních Čech je zvali do svých rodin a umožnili jim, aby se dva měsíce mohli volně pohybovat po trampských osadách a dokonce bez časového omezení, protože už jsou oba v důchodu. Takto se jim změnil horor ve docela příjemnou dovolenou.

Už je tady jaro a Věra jistě vzpomíná jak se mohli třeba zastavit v rodině řezbáře Karla Krejčího v Havlobrodě a při kytáře a harmonice si zazpívat naše písničky a radovat se z toho, jak operace dopadla. Dodám ještě, že stejnou operaci v zimě podstoupila i hostitelka Eva (na fotu v pozadí). Oba pacienti si své kardiostimulátory ani neuvědomovali, tak bylo setkání pohodové.....

Jimajz

MANITOU si ODVEDL FRANKA...

*S tichou bolestí v srdcích podáváme všem přátelům zprávu,
že nás navždy opustil v neděli 21. února 2016*

Ladislav "Frank" Nykl
† 21.2.2016

*Svůj boj s nemocemi prohrál v nedožitých 72 letech.
Frank byl známý mimo jiné jako publicista a redaktor časopisu
Stopař a historik. Patřil k zakladatelům trampingu v regionu,
pomáhal zakládat několik trampských osad a hrdě se hlásil
k ocenění Čestný Marshal Západočeského kraje*

*Zapalte světla svíček, zahrajte na kytary, pozvedněte svoje číše a
vzpomínkou ji vyprovodte na poslední cestu.*

V zářijovém (48.) čísle Jižana jsme uvedli v článku Povídání o sobě stručný přehled živoních milníků LADISLAVA FRANKA NYKLA. Nikdo z nás netušil – a nejméně on sám – že už mu zbývá tak málo času.

Frank byl politický vězeň, tramp i historik. Dlouhá léta vydával trampský časopis *STOPAŘ ...*

<http://stopar.cs-info.cz/>

...nejprve tištěný, potom v internetové podobě, ale přispíval i do nejrůznějších jiných periodik (mezi jinými i do Jižana).

Ve svých člancích klad rovnítko mezi totalitu nacistickou i komunistickou a snad i proto je jeho životní příběh je i zařazen do archivu *PAMĚŤ NÁRODA*.

Frank odešel dělat společnost Manitouovi a jeho duše se teď prohání nad pláněmi divokého západu. A možná nás bude pozorovat, jak si zase kousek po kousku necháme krást tak složitě vybojovanou svobodu....

AHOJ NA VLNÁCH HISTORIE

Pozdrav zastoupený slůvkem Ahoj sice považují už celá desetiletí za samozřejmou a dávnou tradici svého společenství čeští a slovenští trampové a vodáci, ale historie tohoto pozdravení je poněkud složitější a ne docela jasná. Kromě toho se dnes už tímto slovíčkem zdraví v Čechách i na Slovensku téměř všechny společenské a věkové skupiny, takže jeho plošným rozšířením se jaksi vytrácí i jeho výhradnost a vyjimečnost pro určitý okruh lidí.

Variant o vzniku pozdravu Ahoj je několik, ale v naprosté většině vždy ve spojení s námořníky. První doložené užívání tohoto námořnického pozdravu pochází už z r. 1751 a to v souvislosti s anglickými námořníky. Faktem mimo jiné také

je, že do našich končin přišlo slůvko ahoy právě jako pozdrav vodáků v první polovině minulého století, a tak snadno tedy přecházelo i k trampskému společenství na území bývalého Československa. Nicméně v předválečných desetiletích byl mezi mládeží spíše rozšířený pozdrav Nazdar, který vznikl v polovině 19. století v souvislosti se sbírkou na Národní divadlo, kdy na sbírkových kasičkách bylo napsáno Na zdar Národního divadla. Později si tento pozdrav přisvojili i Sokolové.

Jednou a v poslední řadě nejrozšířenější hypotézou, vážící se ke slovu ahoy, je nesporně vysvětlení vycházející z latinského nápisu Ad honorem Jesu (Jesus). Tento nápis býval v 18. století napsán na přídích lodí křesťanského světa a znamenal Ke cti (pocť, slávě) Ježíše. Jeho zkratka pak byla ahoy.

Ovšem tomu zase odporuje tvrzení, že tento pozdrav přišel z anglicky mluvícího světa v psané podobě ahoy. A tady by koncový ypsilon neodpovídal předchozí tezi. Druhá hypotéza tedy nabízí jiné vysvětlení, opírající se o slovní výraz hoy, což je údajně staroanglické slůvko pro loď, člun, nejčastěji pak pro menší nákladní loď. A na začátku by pak byl dodnes v angličtině používaný člen neurčitý: a. Dohromady tudíž ahoy.

Jiná varianta sice ponechává vznik slova v rukách anglických námořníků, ale ve volnějším stylu. Domnívá se totiž, že jde jen o zvolání na upoutání pozornosti, jímž se námořníci častovali. Tady pak počáteční písmeno „a“ je něco jako citoslovce: ou, oh Hoy je potom ve významu hola, hej apod.

At' tak či onak – Ahoy nám zůstalo jako pozdrav, který není jen zdvořilostní formulkou, ale předpokládá, že jím oslovujeme někoho z okruhu kamarádů, přátel, známých, blízkých či spřízněných duší... A tak by nám měl i zůstat. Takže ahoy vám všem!

Hanhos

NĚKTERÉ Z POŘADŮ, O KTERÉ BY BYLA ŠKODA PŘIJÍT....

Na plovárně se Samsonem Lenkem

<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1093836883-na-plovarne/216522160100004-na-plovarne-s-jaroslavem-samsonem-lenkem/>

HUSMENI JEDOU.....

nemohl ani taneční soubor a hry o báječné ceny. Vyhodnocovaly se nejlepší country boty, sukně i

... a o tom se mohli přesvědčit kamarádi při návštěvě country bálu Na kovárně ve Starých Prachaticích. Pro všechny příznivce country ho zorganizoval Senior country Club sen a scházet tu pochopitelně

taneční figury... a vítanými cenami byly i reflexní odrazové pásky na cestu domů. Vždyť právě od dnešní noci platí podle novely silničního zákona povinnost označování i chodců. Kdo přišel jako laik mohl po proškolení a výuce tance odcházet jako ostrřílený profesionál. A na závěr ještě klobouk dolů před výkonem pana Jordána – fídlá mu to teda fakt špicově!

RUŠNO BYLO I V BUJANOVĚ.....

... kde jsme se mohli 12.3. potěšit už 3. country balem pořádaným naší T.O. Jižní řeka. Přesto, že se nám zdálo, že se nám od začátku lepila smůla na paty, nakonec všechno dobře dopadlo. Nejdříve se totiž pro nemoc omluvila k předtančení

objednaná taneční grupa a ze stejného důvodu (či snad prý, že neměly nic nového?) nepotěšily svým kankánem ani Arizonské pěnice. Vypadalo to, že je program v háji a v půl šesté koukali pořadatelé do poloprázdného sálu. Pak se

ale všechno zlomilo a když se vydávala vstupenka s číslem 133, bylo už jasné, že je vše OK. Muzikanti posbíraný z různých kapel hráli jak o život a vytvořili tak pěknou hravou atmosféru. Takže když pak šly před desátou večerní osadnice vybírat do klobouku na režii

s bálem spojenou (vstupné bylo jako vždy zdarma), tak kamarádi nešetřili a dávali tak svou štědrostí najevo, že jsou spokojeni.

Díky patří i skvělé obsluze a vstřícnému přístupu veškerého personálu bujanovského saloonu. Bez nich a bez podpory Milana (majitele) by se akce nemohla uskutečnit. Sál s obsluhou poskytli nejen do samotného ráno, ale vlastně až do nedělního poledne. Kdo v noci neodjel a zůstal, mohl si na sále vybalit věci a otrlící co neusnuli, vydrželi u stolů brnkat až do rána. A když se ráno kamarádi budili a bylo jim naznačeno, že mohou obdržet snídani nabízenou sličnou servírkou, slyšeli jsme : „Štípni mě, jestli se mi to ještě nezdá...“ A to asi mluví za vše.

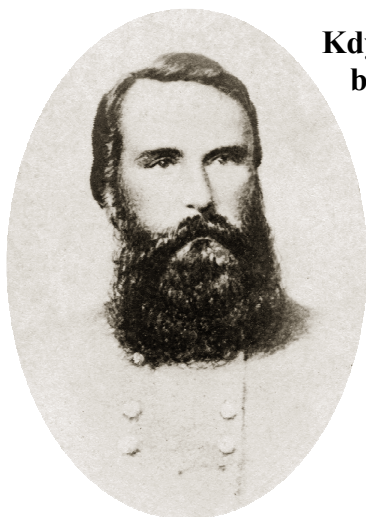

Sdrandy a muziky jsme si tudíž užívali ještě nedělní dopoledne. No a komu se to líbilo, tak snad dorazí i napřesrok.

Jana T.O. JIŽNÍ ŘEKA

GENERÁLOVÉ V ŠEDÉM 3.

Když jsme v loňském dubnovém čísle končili čtyřleté vyprávění o bojích v americké občanské válce, neznamená to, že v podobném duchu nebudeme pokračovat dál. Prostého Johnnyho Reba se teď pokusíme vystřídat někým na vyšších postech, kteří – ač rozkazy sami plnili – rovněž je i vydávali. Byli to muži, kteří „jen neloupali buráky“, ale kteří chod této nejkrvavější války v dějinách USA významně ovlivnili. Na stránkách našeho periodika už jste se mohli seznámit s životními osudy generálů Leeho a Jacksona, dnes je tu další hvězda armády Severní Virginie

James Longstreet

Budoucí konfedační generál James Longstreet se narodil v r. 1821 v Edgefieldu v Jižní Karolíně, jako syn prostého farmáře. Dětství prožil na severu Georgie v Gainesville, na bavlníkové plantáži. Byl urostlý a tato dispozice v podstatě rozhodla o jeho vojenské kariéře. Studia na West Pointu ukončil v r. 1842 a první služba ho zavedla do Alabamy. Jako většina kolegů z jeho generace se zúčastnil války v Mexiku a než se navrátil do Alabamy, stačil u Chapultepecu utržit zranění. Po odtržení jižních států v r. 1861 ukončil svou službu v armádě USA a nabídl své služby státu Alabama.

Nejraději by sloužil jako intendant ve své původní hodnosti, ale záhy byl povýšen na plukovníka pěchoty a určen k polní službě. I nadále však stoupal po žebříčku hodností. V první větší bitvě občanské války – u Manassasu (Bull Runu) – už velel 3. virginskému pluku jako brigádní generál. Po vítězství v tomto střetnutí důležitost jeho osoby výtazně vzrostla a ještě více poté, kdy generál Lee převzal po Johnstonovi velení severovirginské armády a vyžádal si jej do svého štábu. Oba muži se bok po boku velice spřátelili. Lee Longstreeta nazýval svým „starým válečným koněm“ a ten zase cítil, že může být ke svému nadřízenému otevřenější, než jiní generálové. K tomu přispěla i ta skutečnost, že Lee pověřil Longstreeta velením I. sboru a ten se tak stal druhým nejvyšším velitelem jižanské armády. To snad potom přispělo i k jeho reálnějším postojům vůči vojenskému vedení Konfederace. Do té doby totiž tvořil spolu s generály Beauregardem a Johnstonem jakousi opozici proti rebelské vládě a jejímu způsobu vedení

General James Longstreet

války. Aktivně se sám zúčastnil mnoha velkých bitev a jeho oblíbenost u řadových vojáků byla mimořádná. Během Mac Lellanovy invaze do Virginie sehrál u Williamsburgu důležitou úlohu při krytí Johnstonova ústupu k Richmondu a i v druhé bitvě u Bull Runu prokázal jedinečným způsobem své takticko-ofenzivní schopnosti. V bitvách u Fredericksburgu a Sharpsburgu se zase blýskl mistrným vedením obrany. Sám vypracoval plán na ulehčení důležitému obleženému opěrnému bodu Konfederace Vicksburgu a při pomoci armádě generála Braxtona Bragga u Chattanooga.

Severovirginská armáda však nemohla připustit své oslabení převelením posil na západ a místo toho Lee prosadil svou strategii v podobě tažení na sever, aby odlákal jednotky Unie k obraně Washingtonu.

Městečko Gettysburg v Pensylvánii se pak stalo tím místem, kde se rebelové rozhodli vnutit nepříteli bitvu. Krátce před ní, po prohlídce terénu, Longstreet tvrdě záměry vrchního velitele Leea kritizoval a nabízel svou mnohem výhodnější koncepci, na níž však bohužel nebyl brán zřetel. Budoucí události mu daly zapravdu a kdo ví, jak by se historie jihu odvíjela dál, kdyby měl Longstreet samostatnost velení. Takto začal být obviňován z liknavosti a toto osočení je pronásledovalo po celý život. Lee se bohužel nedal Longstreetem odradit od ofenzivního vedení bitvy a Gettysburg tak znamenal obrat a začátek konce nadějí vítězství Konfederace ve válce.

Severovirginská armáda byla přinucena k ústupu a katastrofa konfедераčních vojsk pak pokračovala pádem Vicksburgu, Bragg byl přinucen ustoupit od Chattanooga a generál Grant měl volný prostor k postupu na jih. Jak čas plynul a bylo stále zjevnější, že je válka prohrána, dával Longstreet jasně najevo svůj názor, že ji Gettysburgem prohrál Lee. A ještě více to pak dával najevo po jeho smrti, čímž jakoby pošpinil symbol všeho, co bylo na ideálu samostatného jihu ušlechtilé a ryzí. Pošpinění Leeova jména Longstreetovi jih nikdy neodpustil. Po létech ho ani nepozvali na setkání bývalých příslušníků armády Severní Virginie, kam se ale přesto – věrný své pověsti tvrdošíjného a neústupného muže – stejně dostavil. Když prošel uličkou svých bývalých spolubojovníků, ve své staré šedé uniformě s generálskými hvězdami na límci, přivítali ho obrovskými ovacemi. Jefferson Davis ho pak se slzami v očích objal. To však je teprve hudbou vzdálené budoucnosti. Zatím Longstreet dělá vše proto, aby konečnou porážku

změnil ve vítězství, nebo ji alespoň oddálil. Dělá co může, aby situaci zachránil.

Rozhodl se velmi energeticky a to tak, že se dvěma divizemi obešel Unii okupované Knoxville a v ranních hodinách stanul na levém křídle Braggovy Tennesseeeské armády. Longstreet pro své vojáky dokázal využít momentu překvapení a zejména situace, že náhle byl ve zjevné početní převaze nad vojsky Unie. Zaútočil a dokázal prolomit severanskou obrannou linii a rozhodnout bitvu pro sebe. Přes dílčí longstreetovy úspěchy byl už ale zvrat v průběhu bojů mezi secesionisty a federály definitivně zmařen. Yankeeové měli prostě větší materiální zázemí i počet vojáků a tato převaha rozhodla v jejich prospěch. Longstreet byl navíc těžce zraněn v bojích v Divočině a po zotavení pak operoval na sever od řeky James a u Petersburgu.

Na konci občanské války ještě s generálem Leem vyjednával kapitulaci u Appomattoxu, ale s výsledky mírové rekonstrukce jihu byl tak rozčarován, že se nechal slyšet, že kdyby to byl býval tušil, zaútočil by a bojoval až do hořkého konce a vlastní smrti.

To mu ovšem nebránilo v tom, aby později po válce nenavázal osobní, docela přátelské kontakty s Grantem, který jej později (jako ve funkci presidenta USA) jmenoval velvyslancem v Turecku. Po návratu pak ještě působil v řadě veřejných prospěšných

funkcí. Zemřel až v r. 1904 v 83 letech v milovaném Gainesville v Georgii, kde prožil svá mladá léta, jako poslední z velkých generálů Konfederace.

Jeho teorie defenzivního vedení války předběhla svou dobu o několik generací. Bohužel, už jen zanedlouho poté opět nařizovali evropští generálové zastaralé masové Napoleonské útoky proti opevněným pozicím...

Jožin

JARO NÁHODOU NA NÁHODĚ

v předstihu – právě o třetím březnovém víkendu. Zřejmě v naději, že voňavé jaro se zelenou kšticí trav dá konečně vale ucourané a stále se vracující zimě se

příliš neužilo, si to pak vynahradilo v neděli, kdy už zase vyhrávalo na body. I tak se dá ale říci, že místo vítání jara, trampové jaro spíše přivolávali a lákali ho na tóny kytar.

I na vltavském kempu T.O. Jižní stopa na Náhodě se sešlo na čtyři desítky

Ačkoliv do příchodu oficiálního kalendářního jara zbývaly ještě celé dva dny, většina osad se rozhodla vítat tohle oblíbené roční období raději trošku

špinavou zablácenou sukni. Tenhle zápas na tři kola ale vyšel nerozhodně. Lehce slunečný pátek vystřídala podstatně chladnější a pošmurná sobota, i když nepříjemný studený vítr v podvečer přece jen lehl pod drn. Sluníčko, které si v sobotu

trampů a k mému potěšení početně i ze

písniček znělo pak do noci i uklidňující, neměnné šplouchání spěchající Vltavy. A jarto pak přicházelo tichounce po špičkách....

střední a mladší generace. Dokonce i tramský potěr předškolního věku. Oheň vzplál už při prvních krocích večerního šera, v šest hodin, a kromě

Hanka

Houšťatech u Strmilova se slítko taky sdostatek pardů, aby družně popěli a sdělili si, co je kde u nich po zimě novýho.

... a v těch tramskejch kanadkách si došláplo i na pomezí Čech a Moravy, do České Kanady, k T.O. Kanadský vlk (aby toho „kanadění“ bylo fakt dostatek. Na

Jakoby na revizi svého hájemství dorazil i krajskej šerif Artur a cítil se tu moc fajn. Jako ostatně všichni další. Tak ještě přihodíme pár Bobanovejch fotek, ty ostatně mluví za všechno....

+++++

+++++

+++++

+++++

INDIÁNSKÉ ZÁKONY SPIRITUALITY

To, co se děje, je jediné co se mohlo a muselo stát, aby nás tato lekce něčemu naučila a my se mohli posunout dál – všechno, každická jednotlivá situace, která v našem životě vyvstane i když se jí náš rozum i Ego vzpouzí a nechce ji akceptovat.

ČLOVĚK, KTERÉHO POTKÁŠ, JE TEN PRAVÝ

To znamená, pokud se nám náhodou někdo objeví v našem životě, lidé, kteří nás obklopují, se kterými sdílíme, jsou tady buď proto, aby nás něčemu naučili, nebo nás popostrčili dál v situaci, ve které se ztrácíme.

TO, CO SE DĚJE, JE TO JEDINÉ, CO SE MOHLO STÁT

Nic, ale absolutně nic z toho, co se nám děje, se nemohlo dít jinak. Ani v nejmenším detailu. Jednoduše neexistuje „Kdybych to byl býval udělal jinak... pak by to mohlo dopadnout jinak.“ Ne, to, co se děje, je jediné, co se mohlo a muselo stát, aby nás tato lekce něčemu naučila a my se mohli posunout dál – všechno, každičká jednotlivá situace, která v našem životě vyvstane, i když se jí jáš rozum a Ego vzpouzí a nechce jí akceptovat.

KAŽDIČKÝ MOMENT, VE KTERÉM NĚCO ZAČÍNÁ, JE TÍM SPRÁVNÝM OKAMŽIKEM

Všechno začíná v tom správném okamžiku, ne později, ne moc brzy. Pokud jsme připraveni vnést do života něco nového, je to ten správný okamžik.

CO MÁ SVŮJ KONEC, MÁ SKONČIT

Tak je to jednoduché. Když v našem životě něco končí, slouží to našemu rozvoji. Proto je lepší to pustit a jít dál, s tímto darem prožít skutečnosti.

Myslím, že není náhoda, že to teď zrovna čteš. Pokud ti tento text přišel do rukou, tak proto, že splňuješ předpoklady a rozumíš, že žádná kapka deště nepadne nazmar....

QUALETAKVA

ŠEDESÁTKA V NOTÁCH

Ze všech stran kulat'oučké výročí si při březnovém Setkání s tramskou písničkou v českobudějovické Besedě připomely jak SOČB, které tuto tradici před šesti roky zavedly, tak jejich pravidelní hosté. Jubilejní šedesátku zdůraznil i barevný pamětní list, který obdržel každý

z příchozích. Dalším příjemným překvapením byla také návštěva Žalmana

a jeho spoluosadníka z Hvězdy jihu – Checht'oura, který s ním spolupracuje na jeho projektech po stránce výtvarné. Žalman pak zpestřil večer blokem svých starých

písničkových vykopávek, které si s ním s velkou chutí zazpívala někdejší minnesengrovská zpěvačka Eva Zichová, ale i všichni ostatní. Rovněž domácí Zlatá řeka a Lojza band hrály jako o život, což vyjimečnou náladu tohoto jubilejního večera ještě podtrhlo. Není tedy divu, že se nikomu domů ani moc nechtělo....

H.H.

Jaro.... Jaro.... Jaro

Skoro by se chtělo říci jaro 100 x jinak, ale tak to v tomto ročním období prostě je. Se svou troškou do mlýna přispělo i domažlické SVS....

<http://ivatygr.rajce.idnes.cz/SVS - Vitani jara 2016>

..... a v neposlední řadě i věrný dopisovatel Pavlušák z Kondoráků...i když tady už se jedná spíše o reportáž velikonoční. To je ale fuk, ne? Díky za ní!

http://muhl.rajce.idnes.cz/VELIKONOCE_NA_T.O.KONDOR_25.-28.3.2016

PORTOVNÍ KLÁNÍ NA JIHU

několik čarek výš. Nepochybně se o to zasloužil i zkušený a pohotový zvukař - Marek

Možná to způsobila magická kulatost padesátého ročníku Porty, možná se hudební podhoubí na jihu zase utěšeně rozrůstá, ale faktem je, že do jihočeského kola této vytrvalé hudební soutěže se letos přihlásilo devatenáct účastníků. Na soutěžní prkna ve studiovém sále českobudějovického rozhlasu se jich o březnové sobotě (14.3.) dostavilo sice pouze šestnáct, ale nutno dodat, že příčku kvality pozvedli zase o

Svoboda. S účastní diváků to bylo zpočátku kapku slabší, ale dokonale to pak vyvážila početná a hlavně nepřehlédnutelná klaka s transparenty, povzbuzujícími svého favorita

Nahyho, který se stal i jedním z vítězů. Porotu však neovlivnila ani tato invazní divácká podpora, ani pekáč voňavých domácích buchet od Adély Jonášové, ale pouze kvalita a hudební originalita.

Tentokrát se naprosto spolehlivě naplnil již dlouholetý slogan, žče folk Portu spol. Trampská písnička tak zůstala v mizivé menšině a k folku se přidaly i další prokombinované a někdy i těžko pojmenovatelné žánry. Před mikrofonom se střídali sólisté i hudební

formace a kupodivu nejen z mladších ročníků. Pochvalu zaslouží i skutečnost, že se v produkci vyskytly i humorné a zábavné texty, jichž není nikdy dost. Jako startovní borec vystoupil Pavel Kavka, který si přizval houslistu Libora Petřvaldského. V dalším sledu musím jmenovat Mirka Baldrycha, čtyřčlennou skupinu paradoxně nazvanou Trio de Compostela, Jen tak trio z Bechyně, které nastoupilo rovněž ve čtyřčlenné sestavě, Adélu

Jonášovou, Karla Smeykala s nápaditými texty, skupinu Karob se skvělou foukačkou a mladým kytaristou z Anglie, tábořské duo Pod mrakem, u něhož zaujalo mimo jiné i něco jako folkový rap. Dále pak mladičkou Jessicu Haug, již ostrílenější Kristýnu Nýdlovou, jedinečný jindřichohradecký X-Tet bez nástrojů, živelnou tábořskou skupinu Žízňivý Slim, která si při poslední instrumentálce

vysloužila hned dvakrát potlesk během hraní. Nejmladší účastníci letošního jihočeského portovního kola byla třináctiletá holčička z vodňanského uskupení Eliška a přátelé a jen o málo starší kominický učeň Vlasta Holý z Týna, jemuž musím pochválit vedle příjemného hlasového projevu i zajímavé autorské texty. Následovala českobudějovická skupina Akustik@, sestavená ze zkušených borců, a závěr patřil triu, které si říká Nahy and Bagr. To, že na tuhle skupinu divák nezapomene, si zajistila nejen saxofonem v aranžmá a cikánským songem z Palačáku, ale již zmiňovanou početnou sestavou halasných fanoušků.

Jak jsem již naznačila, Nahy, jinak Václav Hruška, se svým hudebním doprovodem si od poroty vysloužil postup do finále do Řevnic, a s autorskou písničkou Toužení pak i do Ústí nad Labem. Tam také postoupila Adéla Jonášová s písničkou o salze a tetě Róze. Mirek Baldrych pak byl druhým jihočeským želízkem v ohni pro řevnické národní kolo. Ale nezůstalo jen u těchto ocenění – lákavé voňavé dorty měli pořadatelé připraveny i

pro ty, které porota vyhodnotila za jejich osobní výkony: Veroniku Vačkářovou ze skupiny Akustik@ za zpěv, stejně jako Kristýnu Nýdlovou, a za foukací harmoniku pak Otu Studničku z formace Žízlivý Slim. Čas vyhrazený rozhodování poroty, kterou v čele s Jirkou Machem tvořili Vojta Vít, Pavlína Jíšová, Jirka Veisser a Tomáš Berka, vyplnil osvědčený Ivo Jahelka se svými zábavnými a neselhávajícími písničkami. Ani to však nebyl konec rozdávání – hezký dárek si odnesl domů i Zdeněk Schwager, který celým hudebním odpolednem fundovaně provázel, a to za dlouhodobý přínos pro Portu. Stejně ocenění jsem ke svému překvapení obdržela i já. Asi nemusím dodávat, jak moc mne to potěšilo. A myslím,

že na stupních oceněných měly být i Andulka Roytová, hybná páka nejen jihočeského kola, ale i řevnického národního finále, a zcela jistě i řada dalších, kteří se o chod těchto portovních dnů každoročně obětavě starají. Ale úplně konečnou tečkou sobotního hudebního maratónu pak bylo vystoupení poroty, s níž si zazpívalo i vytrvalé publikum.

H. HOSNEDLOVÁ

Pro pánicka, už je skoro léto. Uběhlo to jaro rychle, nebe modré jako ryfle, zeleň vylila se z lesů, fialová barva vřesu, žlut' rozdaly pampelišky, ptáci vysypali z výšky melodie plné lásky, dokonce i lidé kolem odhodili strohé masky.

V O
D A ?

Voda? Jak obyčejné a tolik omílané slovo. Bez ní by to ale prostě nešlo. Jak si pomoci k čisté vodě. Přinášíme vám jeden nápad, který možná stojí za to vyzkoušet. Nebudete tomu věřit, ale nepotřebujete k tomu špičkové technologie. Všechno co potřebujete, když vám třeba na

dovolené nebo na chajdě dojde čistá voda, roste kolem nás a je to dostupné i v nouzi. Prostě unikátní metoda a přitom úplně zadarmo. Vodu je totiž možné přefiltrovat přes dřevo, konkrétně borovici lesní. Stačí když useknete větev, oloupete kůru a klacek nacetete do hadice, kterou stáhnete objímkou a připevníte k ní nádobu s vodou. Zdá se to neuvěřitelné, ale po nějaké době skutečně voda proteče a je značně čistější. Ač se tomu nechce věřit, borová větev dokáže z vody vyfiltrovat až 99% všech škodlivých bakterií a nečistot. Vodivá pletiva dřeva totiž spolehlivě napodobují uměle vyráběná nanovláknna a nanofiltry. Samozřejmě, že účinnost není úplně ultrasuper, ale jinak je až obdivuhodně vysoká. Stačí to v situaci, kdy je jediným zdrojem vody kaluž nebo špinavá nádrž někde v lese. Trampům by to mělo stačit. Denně tak profiltrujete až 4 litry, což pro spotřebu jedince stačí. Co říkáte? Nezkusíte to někde na osadě.... Třeba jen z hecu?

Jožin

+++++

SOS BEROUNKA

Ahoj všem vodákům, trampům, milovníkům přírody a v neposlední řadě samozřejmě i obyvatelům překrásného údolí řeky Berounky.

Asi už víte, že její úžasné a nedotčené meandry, úbočí skal obklopené zelenými lesy, rozsáhlé louky, domky, osady, chaty, kempy a samozřejmě a samozřejmě i ti vodáci plavící se po řece, s tím vším by mohl být konec. Povodí Vltavy totiž představilo novou, sice (ZATÍM) jen studii, v níž se počítá se snad až 40 m vysokou hrází, pro kterou teď hledají místo a to hned na několika lokalitách. Prozatímne jsou to fleky vytipované u Roztok, Beranova, Nezabudic a dokonce seuvažuje i o výstavbě u Čertovy skály, která

má snad nejvyšší ochranu přírody, jakou jen může mít. Jako důvod jsou uváděny škody, které Berounka, při vyšších stavech vody, přináší. Jenže povodně tu byly po staletí a lidé se s nimi naučili žít – nebo aspoň měli. O ochraně před staletými povodněmi si ovšem dovolím pochybovat. Víme přece moc dobře, jak moc asi při záplavách v r. 2002 zasáhla

vltavská kaskáda. Je fakt, že sice nějakou tu „vlnu“ zachytila, ale nakonec to stejně bylo houby platné. Potíž je zkrátka v tom, že i po těchto zkušenostech se i nadále staví v zátopových oblastech a tak se teď přemýšlí o ochraně baráků některých rádoby chytrých, které developeři vědomě postavili dál po proudu, na levnějších

parcelách při břehu. A tak není divu, že se nám to všechno rýsuje spíš jako nějaké plány určitých zájmových skupin a další byznys tipu tunelu Blanka.

Veřejnosti je předkládáno, že by se jednalo o pouhou suchou retenční nádrž, která by se plnila jen o povodních, ale čert jim věř. Už jen pohled na to vysoké betonové monstrum, trčící v údolí, by musel být hrozný. A kecům o tom, že by jinak obrovská zed' nezasáhla do života lidí, živočichů, potažmo i turistického ruchu, na kterém je tato oblast dost závislá a vše by v podstatě zůstalo při starém, málokdo věří. Nemáme se prý děsit. Prý to bude jen zed' přírodě blízká (?), ale jak se neděsit, když jen případné vzduší má dosáhnout až 38 km. A to už je dost velký průser. Paradoxem je, že s tvrzením, že jinak zůstane vše při starém, přicházejí požadavky na bourání četných staveb, 4 malých vodních elektráren a zároveň s tím by bylo třeba odstranit elektrické vedení v cca 40 km úseku. Ano, snad jen to by přiblížilo řeku k jejímu původnímu romantickému obrazu z doby někdy před 50 lety.

Ohledně stavby tedy vládnu dost protichůdné názory. Bydlící níže po proudu s ní souhlasí, ti z Křivoklátska ostře protestují. Pod vodou by zmizely staleté mlýny i hospoda U rozvědčíka... Ota Pavel se musí v hrobě obracet – vždyť hrozí likvidace i kouřimské rybárny, chatě fialového poustevníka a dalším známým místům z jeho děl, se kterými bychom se teď měli definitivně rozloučit. A jak upozorňují i Kamarádi Staré řeky, ohrožené je i Údolí zatracených na Tyterském potoce, kde už po půlstoletí konají své potlachy. A také spousta chráněných živočichů a rostlin by přišla o své životní prostředí – to by škoda nebyla?

Co si budeme nalhávat. Stavby přehrad se většinou prosazují kvůli vlastní stavbě. Vydělávají na to stavbaři, projektanti, zpracovatelé nejrůznějších studií... ale nesmí se to říkat. A tak se holt vymýšlí různé zástupné, třeba i falešné důvody. Nikdo pak neví komu a čemu věřit. Navíc s podobnou hrází nejsou žádné zkušenosti. A co ty sedimenty, které by řeka při uzavření hráže nanasla? Já osobně dost pochybuji o tom, že by Povodí koryto zpětně vybagrovalo, když (podle tvrzení místních) se tak nestalo nejen tady, ale ještě na mnohých místech – a to už od poslední velké potopně uplynulo hnedle 14 let. Byl by to prostě definitivní konec údolí, jaké nemá obdoby a samozřejmě by to znamenalo i konec vodáctví na řece, která je jinak jako jedna z mála splavná po celý rok a tudíž i turisticky zajímavá. Jen tak mimochodem – jaké by asi bylo pro vodáky zabezpečení v průtočném

tunelu? Co lávky? Umělé osvětlení? A už vůbec nikdo nevěří tomu, že by se po čase nakonec z tzv. suché přehrady nestala klasická, která má zadržet co nejvíce vody pro období sucha, nebo nedej Bůh dokonce (i když jinak potřebná) nádrž na pitnou vodu, kde se v okolí nemůže už vůbec nic. Podobný záměr měli už komunističtí megalomani v 80. letech, ale rodící se hnutí na ochranu přírody tomu stačilo zabránit. Ale co teď? A nemylme se... podobné plány existují i pro další lokality jinde. Zůstanu jihočeským patriotem a nepůjdu pro příklady daleko:

Rozšíření vodních děl bylo a je vlastně stále plánováno i na horní Vltavě. Třeba hned mezi Boršovem a Vyším Brodem – tam jsou plánované hned tři přehradní stupně – Českokrumlovský s hrází u Zátoně, se zátopy až k Vyššímu Brodu, Rájovský, s hrází naplánovanou asi 1 km nad vsí a s hladinou až k Českému Krumlovu a konečně vodní dílo Dívčí kámen, jehož sypaná hráz se plánuje v blízkosti ústí „Rančáku“ do Vltavy. Tohle dílo by zásadně ovlivnilo život ve Zlaté Koruně, protože vzdušná hladina má dosahovat až k patě klášterních dní. A ještě kolosálnější jsou plány na jinou variantu této stavby, kde by vzdušná voda byla tak vysoká, že by nebylo zapotřebí rájovského mezistupně a voda by od Březí dosahovala až ke Krumlovu. A to se ještě přemýšlí o tom, že by mezi vodní díla Dívčí Kámen a Český krumlov měla být vezpána ještě jedna přečerpávací elektrárna. Zlatá Koruna i Rájov by byly obětovány. A ač je to

neuvěřitelné, díky tomuto pompéznímu projektu by pod vodou zmizela i zřícenina Dívčáku, podle kterého mělo být dílo paradoxně pojmenováno. A pokud se vrátím k Českému Krumlovu, tak tady se chystá (či doufejme, že snad jen chystala) přehrada s názvem Velký Krumlov, s 445m dlouhou a 64m vysokou hrází, která by přehradila řeku asi 1 km nad Větrným. Pochopitelně, že by pak pod vodou zmizelo i městečko Rožmberk, i s kostelem Sv. Mikuláše a židovským hřbitovem pod Sv. Annou. Všechno to mělo být

hotové do r. 1975, ale zatím se naštěstí realizaci projektů zabránilo a hluboké údolí Vltavy zůstalo v přirozeném rámci. Ovšem, nebudeme někdy troubit na poplach i tady?

Ale vraťme se k Berounce. Zdá se, že veřejnost má jiný názor, než nějaká zájmová skupina. Lidé, co mají k řece citový vztah, jezdí k ní a mají j spojenu s nesčetným množstvím historek třeba z vandrů nebo s vodáctvím, založili petici...

http://www.petice24.com/zachrame_udoli_berounky

... na níž vyzývají, aby se veřejnost probudila a řekla tomuto plánu jasné NE – nenajde-li se totiž možnost jiného řešení, je reálně možné, že se projekt ocitne na půdě parlamentu, o jehož práci víme své. Pak hrozí riziko, že politická moc a kšefty budou upřednostněny před zájmy přírody (jako názorný příklad viz třeba případ obory v Radějově v Bílých Karpatech).

Ovšem nenalhávejme si, že právě tato petice je všemocná. Webové totiž (jako vždy) nemají skoro žádnou váhu. Nicméně se může použít třeba jako zahřívací kolo, než se připraví taková, která bude mít náležité legislativní parametry. A třeba nakonec opravdu někdo přijde s jiným, akceptovatelným řešením. Proč třeba ty prachy nevrazit do lepšího hospodaření s lesní půdou? Do zalesňování? A velká voda by se měla regulovat už na horních přítocích – pak by možná Stará řeka zůstala starou řekou nejen podle názvu. Ale chtít musíme všichni.

Paradoxem taky je, že pokud by rychle vznikl už dlouhou dobu plánovaný NP Křivoklátsko, měla by hráz odzvoněno. Její postavení by naopak znamenalo pro jeho

vyhlášení konec plánů.... Protože pochybuji, že by ho jinak UNESCO schválilo (když už mu třeba vadí i ta „pitomá točna“ v Krumlově). Na druhé straně pokud by ale park měl vzniknout jenom proto aby se jeho lesy privatizovaly a jejich majitelé by si v nich dělali co chtějí, bylo by to také špatně. Takže zatím je to jako bavit se o jitrnicích, když prase ještě běhá na dvoře. Přesto to všechno si to nechme pořádně projít hlavou a třeba i onu zmíněnou petici podepište. Zatím se asi nic jiného dělat nedá. Co říkáte, jdete do toho jako já?

Jožin

text a hudba:
anonym

TRAMPÍCI

1. SNÍŽNĚ

1. SILNICÍ ŽE-NOU DVA TRAM-PÍ-CI, V POD-PA-ŽÍ SLE-PI-CI U-KRA-DE-
-NOU. ZA NI-MI BĚŽÍ DVA ČET-NÍ-CI A STA-RO-STA S HOLÍ NA-TA-ŽE-
REFRÉN

-NOU. JÓ TIHLE TRAMPI, TO JE CHASA, LESEM SE ŠÍŘÍ VŮ-NĚ
NA-MA-MA-MA-MASA. K VE-ČE-ŘI ŽRALI JAK ŽOLD-NĚ-ŘI SLE-PI-CI
I S PEŘÍM U-VA-ŘE-NOU.

2. V NEVADĚ, NA DÁLNĚM ZÁPADĚ SEŠLI SE K PORADĚ INDIÁNI.
NAČELNÍK VYKLEPAL POPELNÍK, NACPAL SI KALUMET A ZABAFAL.
REFR- JÓ TIHLE TRAMPI...

6

NAROZENINOVÝ DORT Z NOT

Žalmanova narozeninová koncertní šňůra k jeho sedmdesátinám, které má v úmyslu slavit po celý rok, byla odstartována ve druhé polovině března v Písku. Pokračovala pak v pražské Lucerně přesně na den oslavencových

narozenin a tři dny na to v rodných Českých Budějovicích. Sál byl útěšně nabitý, dokonce se musely přidávat i dvě řady židlí a obsazená byla i místa na balkonech.

Na podiu se střídaly formace, které Žalmana v průběhu let doprovázely, i hudební hosté v roli gratulantů – jako třeba Pavlína Jišová a její dámský kvartet. Diváci měli možnost slyšet Žalmanův první spol s Tondou Hlaváčem a Pavlínou Jišovou, tentokrát

ale o nějakou desítku let starší. Příjemným bonbonkem bylo nesporně vystoupení Lenky Slabé (přiložená foto jsou od ní – pozn. red.), která přiletěla až z Kanady. A že jí to stále zpívá, dokázala několika písničkami, které bez zkoušení vysekla s doprovodem Jardy Matějí, Vojty Zíchy a Petra Novotného. Nečekané překvapení připravil Žalman svým příznivcům ve druhé polovině večera, když v několika skladbách vystoupil s big bandem mladých hudebníků. Bylo zvláštní slyšet známé písničky v poněkud přitvrzené formě a

s doprovodem bicích, kláves a dechů. A nemohu říci, že by se mi to nelíbilo. I když pochopitelně srdeční záležitostí pro mne a většinu jeho souputníků zůstávají právě staré Žalmanovy hity v klasické podobě z lety prověřeného písničkového šuplíku. Ale jak sám Žalman říká, člověk nemá ustrnout, musí pořád hledat nové cesty a nebát se i riskovat, že zvolená cesta bude třeba slepá.

V rámci pěkně graduujícího večera byla na pódiu pokřtěna Žalmanova knížka s názvem 70 jar, písniček a povídaní. A zároveň se křtu i dočkalo ještě tiskem vonící CD s titulem Cestující muž, s patnácti novými Žalmanovými písničkami. Obě novinky se na koncertě i prodávaly a zájem byl nesporný. Na obou projektech se ve výtvarné roli podílel také Žalmanův kamarád, spoluosadník z Hvězdy jihu a také spolužák z učení – Checht'our (Josef Bruckmuller). Většina dáreků byla oslavenci

sice předána mimo jeviště, ale Pavlínin dárek v podobě snáře zažil světla reflektorů, stejně jako v papírovém vozičku umístěná čtyři lahvová miminka s utajeným obsahem od anonymních dárců.

Jediné, co jsem postrádala, byla Žalmanova prezentace jako sólového písničkáře. Zcela určitě by si také tahle jeho životní etapa (i při jeho skromnosti) zasloužila v dramaturgii koncertu prostor aspoň na dvě, tři písničky. A pak bych nejen já přivítala, kdyby se moderátor více věnoval osobě Žalmana a jeho kapely než vyprávění vtipů a

recitaci veršů, byť z osvědčené dílny slavných básníků. Vždyť hlavní postavou dne byl právě Žalman – čerstvý sedmdesátník s neopomenutelnou a víc než pestrou muzikantskou minulostí.

Klasický závěr se všemi účinkujícími na forbíně byl pak krásnou a dojemnou tečkou za báječným písničkovým večerem a myslím, že Žalmanovi rodáci nezklamali ani jeho publikum. Vždyť u některých jsem při závěrečné písni nezacházej slunce, kterou sborem zpíval i sál, viděla zalesknout v oku i nějakou tu slzičku...

Hanka

... a od nás ještě jedna zajímavá příloha....

<http://musicserver.cz/clanek/52745/pavel-zalman-lohonka-dokud-umi-lide-hrat-a-zpivat-nic-je-nedokaze-umlcet/>

ZLATÉ DNO ŽIJE !

Brdský kemp Zlaté dno je místem kam chodíme uctít památku kamarádů, kteří položili svůj život v boji proti fašismu a za svobodu své vlasti, mezi jinými třeba zakladatele Brdské zimní armády Jerryho Packarda (Jarda Krsek), Brochese (Lád'a Brožek), Pídi (Jirky Pešek), Vildy Jakše a jiných. V kamarádské pohodě se tu scházejí

mladí i staří, táboří zde a po pietní vzpomínce se hodně hraje a zpívá. Nikde snad není duch kamarádství tak markantní jako v lesích

kolem Zlatého dna. Je to snad nejpamátnejší brdský kemp, založený už v r. 1929 – ještě jako Dice camp a jeho součástí je i stále rostoucí

kamenná mohyla snesená - bez nadsázky - kamarády z celého světa.

Zničen byl, snad skoro schválně, před dvěma lety,

v únoru 2014. To, co si nedovolili ani komunisti při brdské čistce, provedli v dnešních časech ti, kdož si ničeho neváží a dokážou jen ničit. Beze špetky ohledu a úcty byl kemp nehorázným způsobem zrušen... stát nezůstaly ani ty tři smrky u mohyly, ověšené plackami, camrátky a vzpomínkovými obrázky či vzkazy. Čin, pro který nejsou

slova omluvy. Nikdo ovšem nečekal takovou odezvu trampů ani veřejnoprávních médií. Kritika této skutečnosti se hrnula ze všech stran.

Tradice a historie se ale

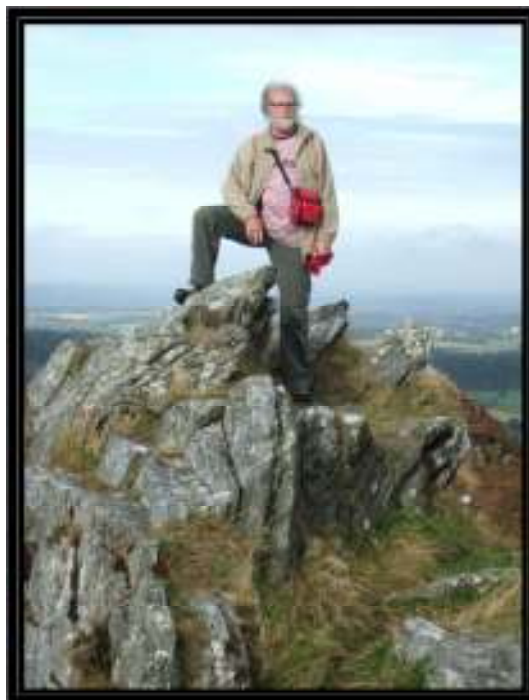
vykácet nedá. Trampové přiložili ruce k dílu, odklidili trosky, vztyčili tři mohutné kmeny a vandráccké relikvie dostaly nové místo. Sice už to není to Zlaté dno, jaké jsme znali, ale hlavně, že dále žije, jak je vidět i z fotek kamaráda Sheffa...

PÁBITEL S TRAMPSKOU MINULOSTÍ

Doslova šokem byla pro přátele jihočeského výtvarníka **ŠTĚPÁNA MIKULÁŠE MAREŠE** zpráva, že nečekaně zemřel. Ve velice krátkém čase podlehl agresivní formě zhoubné nemoci a s pozemským světem se rozloučil 5. dubna 2016. bylo mu 72 let a měl ještě spoustu plánů, které už bohužel nenaplní.

V jeho osobním itineráři je vedle celoživotní umělecké linky čitelná i zelená nit trampská, která jej provázela teenagerskými a mladickými léty. Pak ji sice z velké části převálcovaly ambice výtvarné, ale vztah ke kamarádům z oné doby plně romantických představ a toulek nikdy nepřetřhl.

Pokud bychom se vrátili do 60. let, našli bychom Štěpána v osadě **RIO GRANDE** a asi by mnohé překvapilo, že ho kamarádi oslovují přezdívkou **IŠTVÁN**. Později přešel do osady **ROŽMBERSKÁ RŮŽE**, jejímiž častými cíli víkendových trampských výprav byly mimo jiné právě hrady, zámky a historické objekty. Možná, že někteří z vás, kteří máte ještě cancáky z oněch dob, v nich najdou zručně namalované obrázky se Štěpánovým podpisem. Na jeho osobitý humor a pábitelství rádi vzpomínají také ti, kteří s ním pracovali v časkobudějovické smaltovně, hrdějovické keramičce či v propagaci takzvaného Armád'áku. Anebo přátelé z výtvarného a uměleckého světa, který měl rozdělený do dvou teritorií, protože desítky let pendloval mezi Českými Budějovicemi a Protivínem.

Pro nás se pak staly nezapomenutelné především návštěvy ve Štěpánově protivínském domě a zejména ve dnech otevřených ateliérů, kdy se nám dostalo obzvláště št'avnatého dokumentovaného doprovodu Štěpánovým výtvarným světem. Bude nám chybět jeho svérázný humor a nezaměnitelné pábitelství, které bylo jeho domovenkou i erbovním znakem.

Hanka

KDO TO VLASTNĚ BYL ŠTĚPÁN MIKULÁŠ MAREŠ?

Z mého pohledu byl Štěpán zvláštní člověk, ve své podstatě stále plný tvůrčího neklidu, invence a fantazie. Seznámili jsme se spolu před několika lety při jedné vernisáži, již ani nevím koho a kde. Nějak jsme si hned padli do oka a tak začala nejen naše spolupráce, ale hlavně i upřímné přátelství. Společně jsme vytvořili tři animované videofilmy,

které nás oba stály mnoho úsilí. Vzájemně jsme se obohacovali na setkáních i s dalšími přáteli, ke kterým vždy dodal vlastnoručně vyrobenou originální pozvánku. Bohužel, ta poslední, z prosince 2015, již nebyla využita.

Tvůrčí talent byl u Štěpána prakticky nevyčerpatelný. Stále něco vymýšlel, naplňoval a rozšiřoval nejen svoji stálou expozici v protivínském bydlišti, ale zásoboval i svoje nakladatele a přátele nápady, obrázky či výpravnými texty.

Byl to bohém? Snad.

Byl to přítel či kamarád, to určitě ano. Za těch nemnoho let jsme se mnohokrát navštívili, debatovali o umění, podnikli i společné výšlapy na „Suchý kemp“ na Vysokém Kamýku či do lesního

campu Lišák, kde spolu s kamarády trampy ochutnával „pravý trampský lesní čaj.“

Jeho obrazy a jiné artefakty jsou zvláštní, přesně tak, jak byl i on. Při naší spolupráci na těch třech animovaných videích je to určitě znát. Byl pedant, chtěl, aby bylo vše v souladu, aby nic „nevyčnívalo,“ v tom jsme se určitě shodli. Ty tři společné práce, to byla radost, ale zároveň i tvrdá dřina. První animace „Ludmilka“ vznikla čistě náhodou už v r. 2011, druhý filmeček „PARIS – pissoir“ už byl zcela autorským dílem nás obou na daný text a hudbu mého berounského přítele Vládi Čápa právě s využitím Štěpánových originálních kreseb. Poslední, vzpomínkový „JAN ZRZAVÝ – návrat do Vodňan,“ tady jsme oba dostali přesné zadání, aniž nám ovšem kdo vysvětlil jak a kterak jej máme pojmout. Ale právě ta Štěpánova umíněnost v tom, aby to, co dělá bylo dokonalé, mně vyhovovalo. A oba (určitě nejen my dva) jsme nakonec měli radost.

Samozřejmě bych mohl pokračovat co se nám ještě nepodařilo, jaké byly naše i jeho další plány. Jsem ovšem rád i za to málo, co jsme spolu vytvořili. Budu stále vzpomínat na ty chvíle společných setkání nad různými knihami, obrázky, či jeho originálními kalendáři.

Štěpáne, je to skutečná škoda, že jsi nám všem „utekl.“ Na té tvé poslední a dlouhé štrece k vysněným obrazům, dobré štětce a ještě lepší barvy.

Čáryfuk

VEZMĚTE SI KULIČKY.... ... JÁ DODÁM DŮLEK

KULIČKY 2016 – to byla první společná letošní akce K3K. Na Chara Ranchi se uskutečnil již XII. ročník v kuličkách. Počasí

bylo přímo parádní, sešlost báječná, svoje zastoupení tu (samozřejmě kromě Plzeňáků) měly tradičně i České Budějovice

a Hradec Králové. Hrál se na hřišti odpovídajícím standartům kuličkové federace – hod 7,5m

od důlku, důlek o průměru 9 – 11 cm. Další potřebné informace a

poznámky jsou u jednotlivých fotografií, které v případě zájmu najdete na níže uvedené adrese.

*****

.....

*****

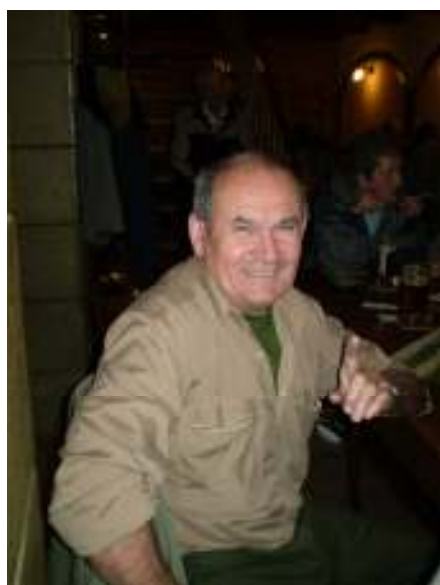
*****

[http://chararanch.rajce.idnes.cz/Chara Ranch Kulicky 2016/](http://chararanch.rajce.idnes.cz/Chara_Ranch_Kulicky_2016/)

CHICLETSOVA ŠUMAVSKÁ STOPA

Zdá se to sice neuvěřitelné, ale skutečností zůstává, že v trampsčím světě dobře známý jihočeský Chiclets (Milan Soukup) slaví v nejkrásnějším měsíci roku – v máji – už 75. narozeniny. Ačkoliv jeho životopis je víc než pestrý a různorodý, jednoznačně jím prolíná od klukovských let až po současnost neobyčejně silný vztah k přírodě, zejména pak k blízké Šumavě. Zaslavil jí podstatnou část svého života jako dobrovolný a později

i coby profesionální ochranář přírody. Byl vlastně prvním profesionálním strážcem v jihočeské části Šumavy. A Šumava také zůstala jeho láskou dodneška - jen málokdo zná její krajinu, kterou prochodil nesčíslněkrát křížem krážem, tak dobře jako on. Vždyť se mu bezdůvodně nepřisuzuje i další, přátelsky míněná přezdívka – král Šumavy. (Jinak přezdívka Chiclets vznikla naprosto prozaicky, podle názvu jedné americké žvýkačky vyráběné v době jeho teenegrovsčých roků.)

Pochopitelně, že v té základní linii Chicletsovy charakteristiky hraje velice podstatnou a celoživotní roli tramping, k němuž se hrdě hlásí už od poloviny padesátých let. S partou i sám pročundroval mnohé trampsčké enklávy, ale šumavské teritorium, po sametu otevřené i na protějščí stranu hranic, bylo a je stále jeho nejčastějším cílem. Potkal se u ohňů s řadou

trampských osobností, muzikantů i tvůrců písniček, z nichž mnohým věnoval ne jeden záznam ve svém pečlivě vedeném archivu.

řádkou dalších kamarádů se každý měsíc pravidelně setkává na slezinách, při nichž se vytahují rozličné (a neuvěřitelně detailní) vzpomínky z mládí i letité maličké černobílé fotografie, představující kus historie tohoto trampského společenství a jednoho

linku, a to trampskou písničku. Chiclets je totiž znám i jako autor řady písniček, které se už v šedesátých letech rozběhly k trampským ohňům a které se hrají dodnes. Dokonce se ocitl, ať už se skupinou nebo sólově, také na četných veřejných pódiích či na rozhlasových vlnách. K některým písničkám skládal jen texty na melodie převzaté zejména z tehdy populárního „Laxiku“ (zahraniční rozhlasová stanice Luxemburg), u jiných se objevuje jeho jméno i u hudby. Nejednou, hlavně v jiných regionech republiky, se setkáváme mimo jiné také s tím, že je u jeho písniček uváděno: autor neznámý. Vlastně by jako tvůrce těchto evergreenů mohl být Chiclets pyšný na to, že jeho písničky vrostly trampům tak pod kůži, až přímo zlidověly. Nikdy totiž ani své písničky nepřihlásil do OSA. Ale jejich neklesající obliba je zárukou, že budou kolovat mezi trampy i tehdy, až tady on nebude. Ale věřím, že to bude ještě za hodně, hodně dlouho...

Hanka

Rozhovor s Chicletsem a některé jeho písničky si můžete poslechnout v pořadu Radiožurnálu Folkový antikvariát, uváděného 31.7. 2013 Zajochem z Nezmarů...

<http://prehravac.rozhlas.cz/audio/2937042>

trampského života. O Šumavě, svých zážitcích a názorech napsal rovněž řadu odborných i polemických článků, upřímných niterních vyznání a dokonce i nějaké povídky. Oblíbené jsou také jeho přednášky o Šumavě, spojené s promítáním diapositivů z oněch končin.

Vynechat ovšem nemůžeme ani další jeho životní paralelní

JARO V NOTOVÉ OSNOVĚ

Skvělou generálkou na dubnové Jarní notobraní v jihočeském Boršově bylo páteční vystoupení berounských Kamarádů Staré řeky, dua Tornádo s basistou Čombem a folklorně laděných Let'áků v českobudějovickém Kabaretu U Váňů. Mohl z toho být běžný hudební večer, jakých se tady odehrály stovky, ale změnila to jedinečná atmosféra a hlavně závěrečná tečka v podobě spontánního sessionu, kdy se na tamní jevišťačko natěsnilo půl druhé desítky muzikantů,

kteří hráli jako o život a zpíval doslova celý sál.

Vyvedlo se i sobotní pokračování Na poslední štaci, kdy hospůdka v kempu doslova praskala ve švech. Hostující Kamarády Staré řeky, Marcellinu s Ivetou a Čombem střídala domácí Zlatá řeka, ale i malé hudební překvapení v podobě Námořníka s Lenkou z Kanady. Zazněly osvědčené trampské trvalky, nostalgické náladovky i razantní dadovky, ale i tady se zakončovalo osvědčeným společným hraním, což bylo tím nejhezčím akordem souznění....

SOČB

KTERAKŽ INDIÁNŠTÍ ŠAMANI ZLO ODHÁNÍ

... a zlem v našich končinách

myšleny jsou i reje čarodějné a osoby

o Sabatech ohně zapalující a kol nich křepčící. Podobné mylné domněnky o trampstvu kolujícím zavrženíhodné jsou a mníme, že jméno toulavců tímto nutno očistiti právem jest. V Údolí žab pak rituál obřadní učiněn jest a morové povětrí tak jistě zažehnáno!!!!

Velký duch pak okem svým vlídným trampstvu zúčastněnému rukou svou požehnal a vysušil stezky všude vřkol. I vznesly se s obětí zápalnou k nebi songy rituální i chorály slavnostní

těšice duše lidu svého. Bujným hodokvasem a nápoji omamnými celý obřad tento zakončen jest. Howgn!

HAPPY BIRTHDAY TO YOU

... se svým způsobem neslo v polovině dubna tramským areálem Na houšťatech, sídlo to osad Zlatá růže a Kanadský vlk. Tom, Simča

a Petra zde vítali 40 letokruh svého života. Blahopřát jim přišlo hned několik dsítek kamarádů a svým přívětivým okem na vše shlížel i sám Pajda. Zazněla spousta písniček, zvoněk ovárek a guláš, sešla se řada, mimo jiné i vtipných darů a krásně se všichni pobavili. Tak snad jen pár obrázků.....

*****

*****

*****

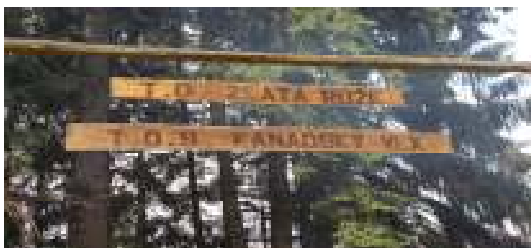
*

*****

*****

Jožin

MYSLIVECKÁ CHASA SMĚJE SE A JÁSÁ

„Tak nám zabili Ferdinanda...“ napsal kdysi jeden slavný spisovatel a mě by se chtělo parafrázovat: „Tak nám zase vymysleli zákon na vyliž řiť.“ Po přečtení jeho návrhu si nelze než nepoložit otázku, zda se na tom zemědělském ministerstvu nezbláznili. Z mého pohledu obyčejného daňového poplatníka se jedná jen o další špinavý politikaření a tvoření dalších, tolik už u nás rozšířených kast nadlidí, který mohou to, co ostatní ne. Ptáte se vo čem je řeč?

Jistě už jste zaslechli něco vo tom, co myslivecká mafie v parlamentu zase vymyslela za zhovadilost – teda pardon, omlouvám se – chtěl jsem říci „geniální novelu mysliveckého zákona.“ O všem zase rozhodnou prakticky věci neznalý ouředníci, navíc ovšem patřičně vyškolený bouchačskou lobby, aby jim šli pěkně na ruku. Už teď mají skoro neomezenou moc a rozhodnou jak se jim zlíbí. Kdo a kdy je zastaví? V návrhu týhle novely jsou totiž uvedeny zákazy vstupu do přírody, omezující jak práva majitelů pozemků, ale i obyčejný veřejnosti, spolu s nemožností se proti těmhle nesmyslům jakkoliv bránit. Ať si tvrdí kdo chce co chce, já to prostě vidím tak, že pro nás, trampy, je to opět jednoznačná šikana, hroící po značnou část roku omezením pohybu v krajině. Nově lze totiž stanovit zákaz vstupu (a to nejen do lesů, ale třeba i lesoparků a vlastně jakýchkoliv oblastí) na neomezenou dobu. V prdeli by tak byli kromě trampů třeba i sběrači hub a jinejch lesních plodů, cyklisti, turisté a kdoví kdo ještě.

Chápu, že by to mělo svůj smysl třeba v době hnízdění nebo vyvádění mláďat, ale tahle povedená novela je nastavená tak, že si myslivci budou moci dovolit lovit kdy a kde se jim zachce, protože „volná příroda“ je všude kolem nás. Odpovědný činitelé se nás snaží uchlácholit tím, že prej zákazy budou jen pro určitý honitby a po přesně stanovenou dobu... ale čert JIM věř! To už je fakt lepší ta pohádka vo Červený Karkulce. Všechno se mi prostě rejsuje tak, že už nás nebudou jako kdysi

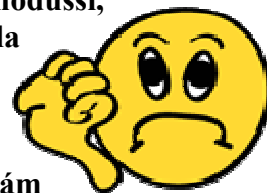
honit policajti, ale panáčci v zeleném hubertusu s dvojkou přes rameno. Ty samý panáčci, kterejch se každěj rok postřelí dost samo mezi sebou... a to by jsme se jim tam měli ještě plést my? Takže opět: „Zakazuje se...!“... a když se někde něco šuste, tak pro jistotu PAL!

Nebylo by teda spíš a pro jistotu lepší zajít k NIM domů a podle jinýho přibližnýho návrhu zákona jim ty kvěry rovnou sebrat – třeba bez soudního rozhodnutí? Už dneska jsou tyhle sváteční lovci schopný odstřelit vám třeba psa, byť běží jen kousek od vás... A teď si představte situaci, až za pár měsíců (a nenalhávejme si, že ne) budou přes naše území pochodovat stovky běženců. Párkrát si střelíme a rozpoutáme tak třetí světovou?

Prej by porušení zákazu měly řešit pokuty – a to pěkně mastný: třicet litrů jen za zakázaněj vlez a při opakování se... už teď vidím jak se ručičky exekutorů mnou radostí. A jak ty pokuty vyrazíme z těch nechtěnejch kočovníků? Jednoznačně nijak! A tudíž si dovoluju tvrdit, že i z týhle stránky je ten zákon svým způsobem diskriminační a jen dalším způsobem, jak tahat lidem prachy z kapes. Anebo ty výmluvy na ochranu zdraví a majetku... Zdraví přece nejvíc prospívají právě procházky po lese, aspoň nám to teda felčari po léta tvrdí! A co se majetku teje... zkusili už jste někdy z vlastníka honitby vyrazit náhradu za to, že vám přemnožená zvěř poničila úrodu nebo zahradu? Dopředu prohraná bitva a vaše smůla. Na chudej lid musí bejt přísnost a myslivecká lobby halt ví jak na to...

Jenom by mě zajímalo, jak tu represivní stránku chtějí realizovat. Mám takový tušení, že vobyčejnej myslivec vás zadržet nesmí, takže ho můžete poslat dobře víte kam. Jó, kdyby ho doprovázel policajt, to už by byla jiná. Jenže... to je teď bude na každou šoulačku jeden doprovázet? No, je to možný, a asi je to pro ně jednodušší, než řešit skutečnou kriminalitu. Pokud má teda tahle novela napomocť k lepším vztahům mezi myslivci a veřejností, pak se tutově minula oučinkem a panu ministrovi můžeme jen vzkázat: „Ty vaše bulíky, už je zase máme na nose!“ To už taky můžeme rovnou počítat s tím, že se za chvíli ozvou rybáři a zakážou nám koupání, poněvadž jim plaší ryby, nebo včelaři, že čucháme ke kytkám a stíráme tak pyl pro včelstva a co já vím kdo ještě. Ale – a říkám to rovnou. Pokud mě snad někdo někde bude ohrožovat střelnou zbraní, zařídím se podle toho...

Jožin

JEZEVČÍ ČAROVÁNÍ A VZPURNÉ POČASÍ

I když předpověď počasí na předposlední dubnový víkend nebyla příznivá, sešlo se na kempu na Oupárátkách přes půl stovky trampů, aby si užili tradiční Jezevčí čary s čarodějnicemi. Pořádající osada Jezevců měla připravené skvělé soutěže, ještě skvělejší guláš, ale na počasí byla i všechna kouzla tamních, nádherně

namaskovaných čarodějnic krátká. A nepomohla ani páteční intenzivní zařikávání v nuzbelské hospůdce, ani v týdenním předstihu slavnostně upálená čarodějnice, připravená z chvojí a přírodnin. Dokonce ani muzikantský nonstop, který běžel u ohně od odpoledních hodin až do noci, kdy

občasné přeprchávání zintenzivnělo do vydatnějšího deště. Jeho bubnování v noci podpořil i mrazík, takže k ranní hygieně vytrvalců, kteří zůstali do neděle, patřilo i seškrabování zledovatělé vrstvičky ze stanů a chrastění ledových šupinek v lahvích vody. Neděle sice přinesla vytoužené sluneční paprsky, ale sem tam i pár nesmělých sněhových vloček. I tak se ale čarodějnice, s nimiž dodatečně oslavil své superkulatiny kamarád Zahradník, vyvedly. Takže zbývá se jen těšit na ty další, zase za rok, na stejném místě, ve stejnou dobu...

Hanka

<http://plech-jezevec.rajce.idnes.cz/2016 - cary - Zahradnikovo 60/>

7. PODLUŽANSKÁ KYTARA

JIŽ PO SEDMÉ, PROBĚHLA DNE 23.4. 2016 V COUNTRY SALOONU U SAŠI V PODLUŽANECH. V PÁTEK PROBĚHLA HRANÁ U PŘÍLEŽITOSTI OSLAVY

SAŠOVÝCH NAROZENIN A V SOBOTU SE NA FESTIVÁLEK SJÍŽDĚLI KAMARÁDI I ÚČINKUJÍCÍ, KTERÝCH BYLO

LETOS CELKEM DVANÁCT. FESTIVAL BYL ZAHÁJEN V 10.30 A PAK UŽ DOSTALY HUDEBNÍ

SLOVO SAMOTNÍ ÚČASTNÍCI AVIZO JABLONEC, WOSTRUHA DVŮR KRÁLOVÉ, SVAŤÁK DVŮR KRÁLOVÉ, COUNTRY COLAPS PARDUBICE, ČERT Z JABLONCE, ŠAKALA A KUKAČKA Z DĚČÍNA,

**JEDNODUCHÉ VZHLEDEM
K DOBRÝM VÝSLEDKŮM
ÚČINKUJÍCÍCH. NAKONEC
ROZHODLI, ŽE NEJVÍCE SE JIM**

**KO YO TY ODEVŠAD, JELEN
OSTRAVA, TOLERANCE HRONOV,
CHRNA CHRUDIM A DOMÁCÍ
SAŠA. NA TOMTO FESTIVALU
PROBÍHÁ DIVÁCKÉ HLASOVÁNÍ
A DIVÁCI TO NEMĚLI**

**KAMARÁDI MAJK A DRN A O
MLUVENÉ SLOVO FRED.
POŘADATELÉ SAŠA, IVA, DĚDEK,
BÁBI, PAVEL A DALŠÍ SE JAKO
KAŽDÝ ROK POSTARALI O
KAMARÁDY VELMI ZNAMENITĚ.
V NEDĚLI SE PAK KONALA
PORADA PŘÍPRAVNÉHO VÝBORU
NA 24. ČESKO-SLOVENSKÝ POTLACH, KTERÝ SE V TOMTO
KATASTRU U ROŽDALOVIC USKUTEČNÍ V R. 2017. VŠICHNI PAK
ODJÍZDĚLI S TÍM, ŽE SE SEM ZA ROK VRÁTÍ NA ROČNÍK 8.**

http://mlicko.cz/galerie/index.php/podluzany/podluzanska_kytara/rok_2016

TRAPSAVANDRY

aneb SKONČILY DOBY HÁJENÍ ?

S koncem letošního dubna skončil i 42. ročník Trapsavce, dalo by se říci, že skoro rekordní, neb se jí zúčastnilo 131 autorů, kteří dodali na 305 příspěvků. Dalo by se říci, že docela slušná žeň. Rozdaly se ceny, sestavily nové sborníky, psavci si vyměnili rozumy a všichni byli spokojeni, jak tahle tradice krásně běží a funguje. Až se z té slávy točí hlava. Najdou se však i kritické hlasy a zkusme jim tedy dát také prostor.

Trapsavec v přelomovém roce 1989 nebyla jen literární soutěž, ale v podstatě jediná propagace skutečnosti, že náš tramping stále žije. Veřejné, či hromadné sdělovací prostředky nesměly o trampingu psát. A Porta se souběžně s tím vyvíjela tak, že s trampingem už měla stále méně společného. Pochopitelně, že nás trampy lidé stále potkávali, třeba na nádražích, ale dívali se na nás jako na pochybné či přímo kriminální živly. Mě to nikdy nevadilo. Celý týden jsem se k trampingu hlásil, ale některým kamarádům a kamarádkám nebo jejich rodičům tento pohled veřejnosti vadil. Soutěž TRAPSAVEC tak v té době ukazovala i netrampům, že Husákovský pohled na tramping je nesprávný. StB samozřejmě soutěž a soutěžící monitorovala, ale Trapsavec se přesto nevzdal a vydržel. Všichni, kdo do r. 1989 Trapsavce podporovali si zaslouží naše uznání a úctu.

Po r. 1989 měl Trapsavec ještě určitý význam než nastala doba internetu. Ovšem z nových lidí kolem Trapsavce se stávala čím dál více uzavřenější skupina „tramských intelektuálů,“ často odtržených od tramské skutečnosti. Náhodný návštěvník trapsaveckých ohňů byl rozčarován, protože průběh, chování i oblečení zúčastněných lidí byly odišné od obvyklého průběhu ostatních tramských akcí, zejména potlachů, pořádaných trampy po celém Česku i Slovensku. Pravdou je, že mnohé trapsavce na běžných tramských akcích nepotkáš, pokud tam nejedou s cílem napsat o tom povídku, či článek. Už vůbec si nedovedu představit, že by někdo z nich bujaře zpíval u piva na tramské slezině nebo ve venkovské hospodě. Oni mají raději tiché koncerty...

Eva Obůrková - Šklíba

Příkladů by se našlo daleko více. Budiž, každý jsme jiný, nikoho za nic neodsuzuji a k ničemu nenutím. Jen jsem chtěl na stručném příkladu ukázat, jaké jsou rozdíly mezi tramskou veřejností a trapsavci. Civilizační pokrok nezastavíš, dnes má skoro každý tramp přístup na internet. Není žádný problém uveřejnit tam svoje povídky, básničky, texty, kresby, fotky... aniž bychom s nimi museli obchodovat s nějakým nakladatelstvím či vydavatelstvím. Na stránkách internetu hned vidíme co se komu líbí, což je zase dobrá zpětná vazba pro další příspěvky. Dovedu si i představit, že by stručná kvalitní povídka nebo básnička mohla být přečtena na nějakém potlachu. Jestli to bude próza či poezie z Trapsavce, či volná z internetu, to už záleží na kvalitě díla. V posledních dvou desetiletích jsem však neslyšel, že by

někde někdo na svém ohni četl nebo přednášel něco z Trapsavce... ale možná někde nějaká výjimka potvrdila pravidlo. Takže asi je skutečností, že současný Trapsavec je pouze pro skupinu lidí, kteří budou vzápětí na tento článek negativně reagovat.

Toliko autor Míša Tramp a když se nad tím tak zamyslíme, možná na tom něco je. Těch spávných historek z potlachů je v Trapsavci pomálu. A přitom když slyšíte vyprávět některé kamarády, chechtáte se celý víkend... jen nemají potřebu to někde ventilovat s perem v ruce. Že prej by nechtěli vypadat, jako když Honza Nedvěd píše ty voplodňovací písničky....

NĚJAK SE NÁM ZAČÍNÁ STMÍVAT I NAD OSLAVOU

Za pooslední rok mi z mnoha stran znělo do uší: „Má se stavět přehrada i na Oslavce... Co o tom víš?“ Já na to: „To je blbost, to nikdo neschvální“ atp.

Před 14 dny jsem ale byl pozván kamarády z Berounky, mimo jiné Petrem Bendlem (poslanec a bývalý ministr zemědělství), Petrem Hulou (náčelník CHKO Křivoklátsko) na happening „Přehradě na Berounce NE!“, který se konal v Roztokách u Křivoklátku. Neváhal jsem ani okamžik, vzal kytaru a rozjel se tam v hlubokém přesvědčení, že takové prasárně musíme přeci zabránit. Sešla se tam asi tisícovka obyvatel údolí a trampů, kteří měli na klopách placky „Berounku nedáme!“ U mnoha starších z nich jsem viděl slzy v očích, když nějaký novopečený „soudruh“ z ministerstva obhajoval a vcelku vědecky a odborně vysvětloval zúčastněným postoj „odborníků.“ Po mém defilé šel na pódium ministr životního prostředí Richard Brabec. Ten se vyjádřil v tom smyslu, že přehrada na Berounce by nebyla vhodná. Po ukončení jsem se ho zeptal na Oslavku. Odpověděl mi, že v období 5 – 10 let jsou na pořadu dne přehrady čtyři. Jedna na severní Moravě a tři v našem kraji – Dyje, Rokytná a Oslava. Zatmělo se mi před očima. Petr Bendl mi řekl: „Romíšku, je fakt za pět minut dvanáct! Musí se začít konat!“ Říkám si hlas lidu, hlas Boží a tak jsem okamžitě začal bít na poplach. Dozvěděl jsem se, že někteří lidé už na poplach bijí a začali jednat. Je ale potřeba spojit všechny síly dohromady, aby ten poplach byl čím dál víc hlasitější. 28.4. 2016 jsme založili petiční výbor... a kdo že v něm je?

Vít'a Aldorf – starosta Oslavan – má nejen chajdu, ale i srdce tam, kde má přehrada být.

Petr Bendl – bývalý ministr zemědělství, nyní poslanec PS, jenž za nás bude kopat ve sněmovně až se to bude lámat. Kamarád, se kterým na Oslavku chodím a on k ní má také hluboký vztah.

Lad'a Kerndl – český Frank Sinatra a jazzman, šerif osady Tomahawk, která na Oslavce začínala. Už teď buldok, který se bude rvát za naši věc.

Josef Obšrlík – starosta Ketkovic, co řve svoje NE!, které je slyšet až u nebeských bran a já – Roman Horký – veškerou činnost, organizaci a koncerty proti výstavbě přehrady nedělám pro peníze, ani za peníze. Řeka Oslava mi dala mnoho krásného, je inspirací a cestou mé tvorby a já jí to teď chci splatit.

Budeme dělat protiakce, happenings, setkání a budeme sbírat podpisy do petičních archů všude, kde to jen bude možné. Má to jeden hlavní důvod. Musíme posbírat

minimálně 12 000 platných podpisů vás – milovníků přírody, našich tradic a hodnot, které jsou zaslepeným v mnoha směrech cizí.

Jakmile nasbíráme tento počet podpisů, musí už se „poroblemem Oslava“ zaobírat parlament. Jinak výstavba přehrady závisí na podpisu jediného ministra – ministra zemědělství. Z rozpočtu tohoto ministerstva (300 mld. ročně) vyčlenit na výstavbu přehrady 6 – 8 mld. není problém. Vykoupení tří mlýnů za odhadní cenu je za pusinku a náhrada za cca 179 chat v údolí také. Ostatně, takřka všechny chaty jsou na pozemcích Lesů ČR, které spadají pod ministerstvo zemědělství. A ta v Praze nepřilíš známá říčka Oslava nikoho nezajímá.

Zvláštní na tom všem je, že minulému ministru (Petr Bendl) se na stůl novodobá studie přehrady na Oslavě vůbec nedostala. Zvláštní a zahaleno mlhou je také vykupování pozemků (polí, cest a remízků) v okolí plánované přehrady. Na to musí mít někdo strašně velký kapitál a cenné informace. Doslechl jsem se cosi o jakési rakousko – české zemědělské pojišťovně, která má údajně vše financovat. Kdo je za tím vším, mohu jen hádat, ale svůj tip mám. Asi také není náhoda, že všechny tři přehrady jsou v sousedství našich jižních sousedů.

Důvod pro likvidaci našeho krásného údolí se našel a zase, jak to v dnešní době chodí, jde o hodně velké prachy. Jsou lidé, kteří touží mít nad svým hrobem tunu zlata a své potomky na jachtě brázdící vody Karibiku.

Chci zdůraznit, že kdyby se obnovily původní vodní zdroje (zaniklé rybníky, mokřady, tůně) tak v hodnotě 6 – 8 mld. korun bychom jich v našem kraji měli tak 5 000, což je 20x víc, než je plánovaný objem přehradní nádrže. S tím se nesmírím a do posledního dechu budu bojovat za krásu a svobodu našeho údolí.

Bůh nás opatruj a tebe nejvíc, Oslavko!

Váš *ROMAN HORKÝ*

ČARODĚJNICI NEDÁŠ NAŽIVU BÝTI !

řada trampských osad. V době uzávěrky tohoto čísla Jižana šeredné zmijozelské babice likvidovali i v příhraničních lesích České Kanady. Jindy neoblíbené práce inkvizitorů se pak ochotně ujala celá řada kamarádek a kamarádů. A jak jim to šlo? No, posuďte sami....

Dnes už našťestí toto církevní přikázání nikdo nebere příliš vážně a přežívá jen v lidových zvycích a tradicích. A protože je to vděčné téma, chopila se ho i celá

STALO SE NA OSADÁCH...

... i jinde

... i stalo se např., že v č. 51, pod článkem *MALÁ ÚVAHA*, byl uvedený jako přispivatel *Qualetakva*, od něhož tento materiál připutoval. Skutečnost se ukázala být poněkud jinou, neboť s velkou pravděpodobností čerpal ze stránek Michaly Nové

<http://rodicemprirozene.cz/?p=252>

které se tímto omlouváme za mylné uvedení autora. Ne vše se dá uhlídat a zároveň tak apelujeme na naše přispivatele a dopisovatele – pokud se nejedná o vaši vlastní práci, uveďte prosím prameny z nichž jste, třebaš v dobré víře, čerпали. Předjedeme tak podobně trapným situacím.

Děkujeme za pochopení vám i původní pisatelce.

Redakce

DOŠLO PO UPLYNULÉ UZÁVĚRCE:

21.2. zemřel po dlouhé nemoci náš dopisovatel, kamarád Lád'a Frank Nykl

23.2. smutně nastartovanej týden – tento den odešel Pepa Džusbery Diviš z T.O. Bum-Bej hrát k nebeskému báru. Pan kytarista, kterej snad neměl v Plzni a širokém okolí konkurenci. Shodou okolností právě před rokem odešel na věčnej vandr taky starej pard Karel Prospektor Pospíšil...

a ten samej den jako Džusbery zemřel i kytarista a sólovej zpěvák bývalý plzeňský kapely Farníci – František Regál Legát... skoro by se chtělo věřit, že si to tak domluvili, protože co se ti dva spolu nahráli. Tohle datum už bude načichlý kouřem černejh dní...

9.3. v budějický Besedě proběhla už 60 slezina SOČB v rámci setkání s tramskou písničkou. Dalo by se říct, že i Žalman tu ladil formu před svým turné, který pak odstartoval 20.3. v Lucerně...

11.3. pro pražský kamarády zase zněly kytary při vzpomínkovým večeru na Jendu Kordu...

17.3. to nám zase pro změnu koncertoval Honza Nedvěd v budějický Slavii...

19.3. jako každý rok se kamarádům podařilo zaplnit hospodu Hlučál v Pusté Rybné, kde Falešná karta pořádala tradiční vandrál

setkání táborníků a milovníků country muziky zorganizovali kamarádi z T.O. Druhý dech ve Slavkově u Brna. Bližší informace a záznam z Pavlušákovy kamery najdete na <https://www.youtube.com/watch?v=RVR0X1cWTC0>

Czech Pow Wow, festival severoamerických indiánských písní a tanců, jako každý rok hostilo Kladno

Jedno z mnohých Vítání jara pořádala i T.O. Jižani (podobnost s názvem našeho občasníku je skutečně jen shodou okolností...)

http://ludviknemec.rajce.idnes.cz/2016-03-21_Jizani-Vtani_jara%2C_19.3.2016/

a taky v hospodě Za vodou v podbrdském Čenkově si trempíři zakřepčili

http://saiyd-cz.rajce.idnes.cz/Country_bal/

20.3. jak už bylo předesláno, v pražské Lucerně zahájil velké turné ke svým 70. Pavel Lohonka Žalman – a pojato to bylo vskutku velkolepě. Průvodního slova se ujal Samson ve stylovém maskáčovém fraku a od oslavence, který jako jeden z mnohých darů dostal i skotský kroj vymámil slib, že v něm dotyčný odzpívá koncert k dalšímu výročí za 10 let. Tak se máme vskutku na co těšit...

21.3. Kamarádi Standu Chmelíkovi – to byl název hudebního večera věnovaného jako vzpomínka nedávno zemřelému muzikantovi. Je samozřejmostí, že mu zazpívala nejen Jitka Vrbová a KSŘ, ale i Honza Fruhwirt, Franta Hacker, Ivan Mládek, Tony Linhart s Helenou Maršálkovou, Karel Wágner, Tomáš Pergl, Vlád'a Frič, Mirek Černý, Karel Vlašák i Metropolitan Jazz band...

v rámci oslav jarního sluniovrat proběhl také už tizradiční Keltský telegraf. Blížeji jsme o něm psali minulý rok a tak jen ve stručnosti připomeneme, žr se jedná o řetězové zapalování ohňů na horách, kopcích a jiných vyvýšených místech...

http://ivatygr.rajce.idnes.cz/SVS_-_Vitani_jara_2016

a to je ještě jedno vítání jara ze západních Čech....

23.3. po vleklý nemoci zemřel i kamarád Zdeněk Kytka Růžička, osadník brdských T.O. Tri Boys. Nezapomeneme...

26.3. při sobotním odemykání Lužnice vodákům počasí zrovna moc nepřálo, ale o to více si mohli sluníčka užít hned v neděli a následující velikonoční pondělí...

... stejně jako naše osada, trávící sváteční dny s pozvanými kamarády na osadním kempu...

2.4. na tradiční výšlap na Brdy si vyšlápli trempíři po trase Všeradice – Stožec – Knížecí studánky – Zlaté dno – Voznice. Akci pro cca 60 kamarádů uspořádal Lád'a Tera z KSŘ a v hospůdce jim pak hrála kapela To co zbylo

[http://rafikamirka.rajce.idnes.cz/2.4.2016 Tradicni jarni vejslap - Brdy - porada Lada Tera/](http://rafikamirka.rajce.idnes.cz/2.4.2016%20Tradicni%20jarni%20vejslap%20-%20Brdy%20-%20porada%20Lada%20Tera/)

v tábořské Petě proběhla jarně vítací slezina Svobodné stezky

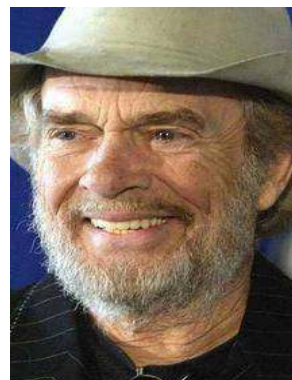
[http://ludviknemec.rajce.idnes.cz/Vitani jara-Petakar%2C 2.4.2016/](http://ludviknemec.rajce.idnes.cz/Vitani%20jara-Petakar%2C%202.4.2016/)

4.4. jsme mohli vzpomenout nedožitých 81. narozenin Wabiho Ryvolý a třeba i toho, že už plných 20 let nás nebaví Jarda Štercl, taky jeden z těch starých trempů...

5.4. zemřel Štěpán Mikuláš Mareš – viz článek

přímo parádní koncert uspořádali svým fanouškům Hop Tropáci v budějickém Metropolu...

7.4. v den svých 79. narozenin zemřel jeden z nejvýznamnějších amerických country muzikantů, zpěvák MERLE HAGGART. Byl jedním z těch, kteří byli v opozici proti tehdejšímu uhlazenému nashvillskému country stylu a řadil se tak mezi tzv. Outlaws – Psance (jako třeba také Johnny Cash, Willie Nelson, Waylon Jennings). Nahrál na osm desítek alb a nichž byste našli hned na 38 hitů a byk taky držitelem tří cen Grammy. Tak snad jen malá vzpomínka na duet právě s Nelsonem...

<https://www.youtube.com/watch?v=A6c6eUeoa9Q>

9.4. se slavnostně odemykala Vltava – a hned na dvou místech. Ve Vyšším Brodu proběhla slavnostní ceremonie s požehnáním řece převorem vyšebrodského kláštera, který se zúčastnila i celá řada vltavské vodníků, v čele s Brodimilem a samozřejmě nescházelo tradiční opečené selátko a předecházející vodácký večer s živou muzikou. Podobná akce pak proběhla i v Českém Krumlově, odkud se pak plulo až do Zlaté Koruny. Je obrovskou výhodou, že na tuhle akci půjčuje třeba Inge tour loď a rafty zdarma... a stejný to bude i na podzimní zamykání tak to neprošvihněte. Byla by to škoda...

slezina kamarádů probíhala i na ranči Thompsonových vlků

12.4. to své 74. narozeniny oslavoval šerif Zlatého klíče Miki Ryvola...

a Budějčáci mohli zavítat na koncert Karla Plíhala...

13.4. tradiční každoměsíční (již 61.) slezina SOČB...

14.4. na návštěvu k Nezmarům zavítal písničkář Vašek Koubek...

15.4. v kabaretu U Váňů hostovali na trampském večeru KSŘ a duo Tornádo (no, spíše trio – Tornádo, Marcelína a Čombe)...

16.4. stejně tak o den později se výše jmenovaní účastnili jarního Notobraní v Boršově n. Vltavou...

fotoreportáž od Beryho s Danou z trampských Čarodějnic O.T.S. Údolí žab můžete zhlédnout na

[http://berydana.rajce.idnes.cz/O.T.S.Udoli zab Paleni carodejnic Polipsy 15.-16.4.2016](http://berydana.rajce.idnes.cz/O.T.S.Udoli%20zab%20Paleni%20carodejnic%20Polipsy%2015.-16.4.2016/)

jarní oheň s kuličkádou a oslavou 60. kamaráda Kolchidy na Trapperský Bonanze, zdokumentoval mimo jiných i kamarád Miša Tramp

<http://tremgoviny.rajce.idnes.cz/Kolchida60/>

17.4. pěknou vodáckou akci Odemykání Mrlniny (přítoku Labe u Nymburku) bylo možno absolvovat i pěšky nebo na kole. Stačilo držet se trasy od Bučického mlýna u Rožďalovic, přes Křinec, Vestec a Budiměřice...

21.4. to je datum, kdy oficiálně vyšlo nové album Mikiho Ryvolvy „Tunel jménem čas,“ zajímavý projekt (chtělo by se říci Miki v zajetí jazzu) na kterém se kromě hlavního protagonisty podílel i orchestr Marka Rejhona a Marka Pospíšila.

V Henryho muzeu ve Zlatých horách odstartovali celoroční výstavu Královská hostina, tentokrát věnovanou času. Zároveň se oslavilo nejen čtvrtstoletí Henryho muzea, ale i 20. výročí Mistrovství Evropy v rýžování zlata v této jesenické lokalitě...

23.4. Country club Samotář uspořádal v Podlužanech festiválek podlužanská kytara – viz předchozí stránky...

milovníci zašlé slávy a tramské historie Svatojanských proudů se sešli na tradičním pochodu ze Štěchovic do Třebenic, přes staré osady až do hospůdky U Taterů se závěrečným muzicírováním...

http://tremgoviny.rajce.idnes.cz/Svatojanske_proudy_2016/

na fleku Oupárátka probíhaly tramské čarodějnice tábořské T.O. Jezevec, spojené s oslavou 60. kamaráda Zahradníka

<http://plech-jezevec.rajce.idnes.cz/2016 - cary - Zahradnikovo 60./>

jako vhodný zázemí i kulisu pro natáčení tramských písniček ze svého repertoáru si kapely Na poslední chvíli vybrala kondorácký srub u Pavlušáka

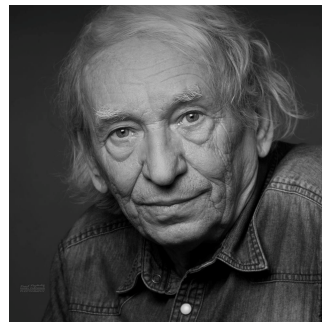
<http://muhl.rajce.idnes.cz/KAPELA->

[NA POSLEDNÍ CHVILI NA SRUBU T.O. KONDOR](#)

<https://www.youtube.com/watch?v=FbHJtzrwIJA>

26.4. na Malé scéně Dk Metropol koncertoval Sem-Tam

1.5. pokud jste to nestihli, pak jste měli smůlu. Tento den totiž končily tramské výstavy jak v letohrádku u Kinských (věnovaná Kapitánu Kidovi) tak i v senátu (tramping a skauting)....

... A CO NÁS ČEKÁ ?

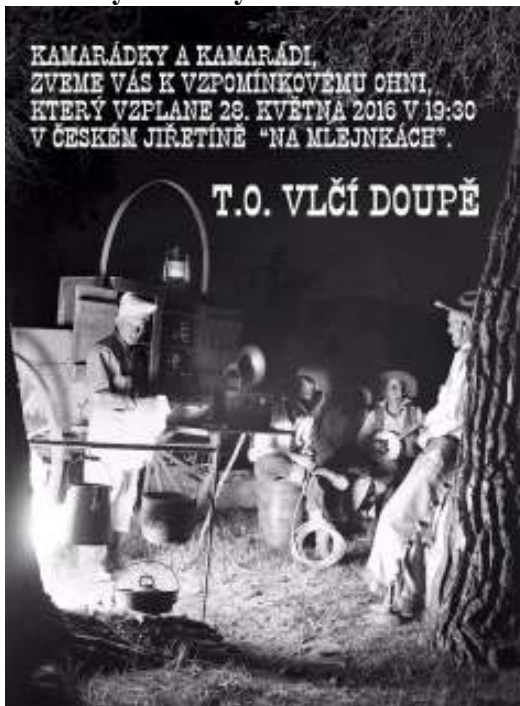

... smuteční oheň za kamaráda Vencu Mecha Vidru zahoří 14.5. na campu T.O. Zlatá lebka na Malší pod Výhni. Přijďme si připomenout zapomenutelného parda a muzikanta...

... ve stejném termínu vzpláne 21. výroční oheň T.O. Jižní Karolína u Chřenovic

... redakce Jižana (T.O. Satan) a kamarádi z Ostravy a Brd vyrážejí na týdenní trail Žďárskými vrchy

+++++

+++++

12.5. hostuje u Nezmarů Iva Hlas trio...

+++++

9.6. pak přijede k Nezmarům Blanket
11.6. proběhne v Netolických tradiční minifestiválek věnovaný Tonymu

Hořínkovi...

VANDR POD MOSTEM
 Pátek 17. a Sobota 18. června 2016
 VRANĚ NAD VLTAVOU - SKOCHOVICE
CAMP POD MOSTEM

Program pátek	Program sobota
16:00 Sedlost	11:00 The Dixie Banjo Band
17:00 Málavické drnkáčky	12:00 Beaton
18:00 EEG-M	12:00 Scambour
18:00 Oá plotny alask	13:45 Pořík
20:30 CSP	14:30 Jitka Vitová
	15:00 Michal Tobiáš Sertvář Flak
	17:00 Radolana
	18:00 Manogram
	19:30 Tomáš Linka & Přemysl Linka
	20:00 Těstění

Vstupné: členové: 300,- Kč
 pátek - 150,- Kč, sobota - 200,- Kč

COUNTRYFEST VRÁBČE
 15:00 Hod. 18.6. 2016
 Vrábče u Českých Budějovic
www.countryfestvrabce.webnode.cz

PF 2016 T.O. Štvanci

40 VÝROČÍ založení osady
 17-19 června 2016
 Rabštejská Lhota

T. KÚROVCI O. ÚBORSKO

V.

Kamaráde, kamarádko
 srdečně tě zveme
 na výroční oheň
 17. - 19. 6. 2016
 na osadu do Úborska

sobotní soutěž: každý si sebou
 zapálený oheň (kč 10,- 20,-)
 hudební nástroje a dobrou náladu sebou

T.O.S. 60. NAROZENINY
KANADSKÝ VLK OSLAVÍ
VLK KAMARÁD
TĚ ZVE BEDÝNKA
NA 32. VÝROČNÍ OHEŇ
28.5.2016.
HOUŠTATA
STRMILOV.

... a na závěr snad ještě informace z T.O. Jižní řeka – Dětský den se koná 4-6. 2016, jako vždy na osadním campu pod Louzkem

AHOJ !